

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document

Informativna naznaka o sudskoj praksi Suda broj 121

Juli 2009. godine

Danilenkov i ostali protiv Rusije - 67336/01

Presuda od 30.7.2009 [Odjeljenje V]

Član 14.

Diskriminacija

Propust države da obezbijedi djelotvornu sudsku zaštitu protiv diskriminacije na osnovu članstva u sindikatu: *povreda*

Činjenice: Podnosioci predstavke, članovi jednog lokalnog ogranka Sindikata lučkih radnika Rusije (SLRR) su bili zaposleni u privatnoj kompaniji Morska luka Kalinjingrad. SLRR je započeo dvosedmični štrajk 1997. godine zahtijevajući više plate, poboljšanje uslova rada i zdravstvenog i životnog osiguranja. Štrajk nije postigao svoje ciljeve te je bio prekinut. Tokom perioda koji je uslijedio, članovi SLRR-a su bili rapoređeni u posebne radne timove, prebačeni su na radna mjesta na pola radnog vremena, te su proglašeni viškom radne snage i dobili otkaze zbog strukturalne reorganizacije kompanije. Podnosioci predstavke su reagirali na te i ostale mjere pokretanjem postupaka pred lokalnim sudovima u kojima su se žalili na nezakonito i diskriminatorno postupanje na osnovu članstva u njihovom sindikatu. U svim postupcima, sudovi su donijeli odluke u korist podnosilaca predstavke ukidanjem odluka kompanije i nalaganjem isplate naknade za izgubljena primanja. Međutim, njihove žalbe na diskriminatorno postupanje su redom odbijene uz obrazloženje da se postojanje diskriminacije može ustanoviti samo u okviru krivičnog postupka. Podnosioci predstavke nisu mogli pokrenuti krivični postupak zbog toga što se pravna lica, kao što je kompanija-morska luka, nisu mogla smatrati odgovornom i zbog toga što je tužilaštvo odbilo da pokrene krivični postupak protiv generalnog direktora kompanije jer u prethodnoj istrazi nije dokazana direktna namjera direktora da diskriminira podnosiocima predstavke. Osim što se obratio sudovima, SLRR se žalio Međunarodnoj organizaciji transportnih radnika (ITF) i regionalnoj dumi. I ITF i duma su priznale

postojanje diskriminacije na osnovu članstva u sindikatu te su zahtijevale poštivanje prava članova SLRR-a. Uprkos tim upozorenjima i činjenici da su sudovi stalno osuđivali anti-SLRR politiku, broj članova SLRR-a je opao sa 290 u 1999. godini na samo 24 u 2001. godini.

Pravo: Svaki uposlenik ili radnik bi trebao imati pravo da se slobodno pridružuje sindikatu bez izlaganja sankciji. Od krucijalnog značaja je da pojedinci koji su pogođeni diskriminirajućim postupanjem imaju mogućnost da ospore takvo postupanje i da imaju pravo da pokrenu pravni postupak koji će im omogućiti stvaran i djelotvoran lijek. Kompanija Morska luka Kaljiningrad je koristila razne tehnike da bi podstakla uposlenike da odustanu od članstva u sindikatu, uključujući njihovo raspoređivanje u posebne radne timove sa ograničenim mogućnostima, otkaze koje su sudovi kasnije proglasili nezakonitim, smanjivanje plata, disciplinske sankcije te odbijanje vraćanja na posao članova SLRR-a nakon sudskih presuda. Jasna negativna dejstva koja je članstvo u SLRR-u imalo na podnosiocima predstavke su dovoljna da bi predmet predstavljao diskriminaciju *prima facie* u njihovom uživanju prava zagwarantiranih članom 11. Konvencije. Rusko pravo zabranjuje na apsolutan način bilo koju diskriminaciju na osnovu pripadanja ili nepripadanja sindikatu te su podnosioci predstavke imali pravo da njihove žalbene navode o diskriminaciji ispita neki sud na osnovu općih pravila ruskog građanskog zakona te *lex specialisa* koji je sadržan u Zakonu o sindikatu. Te odredbe nisu imale dejstvo u ovom predmetu budući da su domaće sudske vlasti odbile da razmotre žalbene navode podnosioca predstavke uz obrazloženje da se postojanje diskriminacije može ustanoviti samo u krivičnom postupku. Međutim, u pogledu krivičnog pravnog lijeka, njegov glavni nedostatak je da on, budući da je zasnovan na principu lične odgovornosti, iziskuje dokaz "van razumne sumnje" o direktnoj namjeri ključnih rukovodilaca kompanije da diskriminiraju članove sindikata; neustanovljavanje takve namjere je vodilo odlukama da se ne pokrene krivični postupak. Osim toga, žrtve diskriminacije imaju samo minornu ulogu u pokretanju i vođenju krivičnog postupka. Prema tome, Sud nije ubijeđen da je krivično gonjenje, koje je ovisilo o mogućnosti organa krivičnog gonjenja da otkriju počinioca i dokažu direktnu namjeru da se diskriminira, moglo obezbijediti adekvatan i praktičan lijek u pogledu navedene antisindikalne diskriminacije. Uostalom, građanski postupak bi omogućio obavljanje daleko delikatnijeg zadatka koji se sastoji od ispitivanja svih elemenata odnosa između podnosioca predstavke i njihovog poslodavca, uključujući korištenje tehnika za podsticanje lučkih radnika da odustanu od članstva u SLRR-u, i dodjeljivanje odgovarajućeg obeštećenja. Izostanak zaštite prava podnosioca predstavke da ne budu diskriminirani je moglo dovesti do straha od potencijalne diskriminacije i obeshrabriti potencijalne članove od pridruživanja sindikatu, što bi moglo voditi njegovom nestajanju. Ukratko, država nije ispunila svoju obavezu da dodijeli djelotvornu i jasnu sudsku zaštitu protiv diskriminacije na osnovu članstva u sindikatu.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 41 – 2 500 EUR po osnovu nematerijalne štete.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka

sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights
This summary by the Registry does not bind the Court.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)